

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 lipca 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 3 lipca 2018 roku odmówił W. P. prawa do emerytury, gdyż wniosek o emeryturę nie został zgłoszony w miesiącu osiągnięcia wieku emerytalnego, tj. w czerwcu 2018 roku, tylko w lipcu 2018 roku, a wnioskodawcy przyznano emeryturę z urzędu.

/decyzja k. 11 akt emerytalnych/

Powyższą decyzję w dniu 27 sierpnia 2018 r. zaskarżył wnioskodawca, podnosząc, iż został pouczone przez pracowników ZUS -u I Oddziału w Ł., że najlepiej jak złoży wniosek o emeryturę w lipcu 2018 roku z uwagi na dwukrotną rewaloryzację w każdym roku. Tak też uczynił i jak się okazało został wprowadzony w błąd.

/odwołanie k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k. 5-5 odw./

Na rozprawie z dnia 12 grudnia 2018 r. wnioskodawca poparł odwołanie, pełnomocnik ZUS wniosł o jego oddalenie.

/stanowisko wnioskodawcy i pełnomocnika ZUS – protokół rozprawy – k.12/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W. P. urodził się w dniu (...)

/wniosek k. 1 plik III akt emerytalnych/

Decyzją z dnia 10 lutego 2015 roku organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 3 grudnia 2014 roku, tj. od zaprzestania pobierania świadczenia rehabilitacyjnego – do dnia 31 stycznia 2017 roku. Kolejną decyzją z dnia 24 stycznia 2017 roku organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 lutego 2017 roku – do dnia 31 stycznia 2020 roku.

/decyzje k. 25-26, 36-37 plik II akt rentowych/

W dniu 20 czerwca 2018 r. wnioskodawca osiągnął wiek emerytalny 65 lat.

/bezsporne/

Decyzją z dnia 28 czerwca 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał wnioskodawcy emeryturę z urzędu od dnia 20 czerwca 2018 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego, z zaznaczeniem, że w związku z przyznaniem emerytury, prawo do renty ustaje z dniem 20 czerwca 2018 r. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem ich waloryzacji, zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi – 77.389,27 zł; kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi – 298.494,24 zł; średnie dalsze trwanie życia wynosi – 218,40 miesięcy, wyliczona kwota emerytury wynosi 1.721,08 zł. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej tj. (77.389,27

zł + 298.494,24 zł) / 218,40 = 1.721,08 zł). Od dnia 1 sierpnia 2018 r. obliczona emerytura wynosi 1.721,08 zł brutto miesięcznie.

/decyzja k. 46-47 akt rentowych/

Wnioskodawca w dniu 3 lipca 2018 r. złożył wniosek o emeryturę wg najkorzystniejszego wariantu.

/wniosek k. 1 – 6 plik III akt emerytalnych/

Zaskarżoną decyzją z dnia 30 lipca 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 3 lipca 2018 roku odmówił W. P. prawa do emerytury, gdyż wniosek o emeryturę nie został zgłoszony w miesiącu osiągnięcia wieku emerytalnego, tj. w czerwcu 2018 roku, tylko w lipcu 2018 roku, zatem przyznano mu emeryturę z urzędu.

/decyzja k. 11 akt emerytalnych/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie wyżej powołanych dokumentów, uznając je za wystarczające do rozstrzygnięcia. Powołane dowody nie były kwestionowane w toku postępowania przez żadną ze stron, a Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw, aby z urzędu zakwestionować ich wartość dowodową w sprawie. Wskazać także należy, że wnioskodawca w żaden sposób nie wykazał i nie udowodnił, że został wprowadzony w błąd przez pracowników ZUS i nie złożył też żadnych wniosków dowodowych na tą okoliczność, pomimo pouczenia go o takim obowiązku (protokół rozprawy – k.13).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

W myśl art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 roku poz. 1270, z późn. zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Stosownie do treści art. 24a ust. 1 ww. ustawy emeryturę, o której mowa w art. 24, przyznaje się z urzędu zamiast renty z tytułu niezdolności do pracy osobie, która osiągnęła wiek uprawniający do tej emerytury oraz podlegała ubezpieczeniu społecznemu albo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Emeryturę przyznaje się od dnia osiągnięcia przez rencistę wieku uprawniającego do emerytury, a w przypadku gdy wypłata renty z tytułu niezdolności do pracy była wstrzymana - od dnia, od którego podjęto jej wypłatę (ust.2). Emeryturę oblicza się zgodnie z art. 26, z uwzględnieniem ust. 4 i 5 (ust. 3). Emerytura obliczona na zasadach określonych w ust. 2-5 nie może być niższa od pobieranej dotychczas renty z tytułu niezdolności do pracy (ust. 6).

Stosownie do art. 25 analizowanej ustawy podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Emerytura, ustalana według zreformowanych zasad dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi, w jakim ubezpieczony przechodzi na emeryturę - art. 26 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach (ust. 2). Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach (ust. 3). Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu

w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2 (ust. 4).

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r. (ust.3).

Ostatecznie wskazać należy, że zgodnie z art. 129 ust. 1 w/w ustawy, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu, z uwzględnieniem ust. 2.

Powyższe rozważania oznaczają, iż jeżeli wniosek o emeryturę został zgłoszony do końca miesiąca, w którym ubezpieczony urodzony po dniu 31 grudnia 1948 roku osiągnął wiek emerytalny i spełnił warunki wymagane do jej przyznania prawo do emerytury ustala się na wniosek osoby zainteresowanej na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy, a nie z urzędu.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym było, iż wnioskodawca w dniu 20 czerwca 2018 r. osiągnął wiek emerytalny 65 lat. Decyzją z dnia 28 czerwca 2018 r. ZUS przyznał wnioskodawcy emeryturę z urzędu od dnia 20 czerwca 2018 r. tj. od miesiąca, w którym ukończył wiek 65 lat, z zaznaczeniem, że w związku z przyznaniem emerytury - prawo do renty ustaje z dniem 20 czerwca 2018 r. Z wnioskiem o przyznanie emerytury wnioskodawca wystąpił dopiero w dniu 3 lipca 2018 r. Na dzień wydania skarżonej decyzji nie spełnił on wymogu wystąpienia z wnioskiem o emeryturę do końca miesiąca, w którym osiągnął wiek emerytalny 65 lat, a prawo ubezpieczonego do emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego zostało już ustalone z urzędu decyzją z dnia 28 czerwca 2018 r. ZUS odmawiając wnioskodawcy prawa do emerytury zaskarżoną decyzją postąpił zgodnie z przywołanymi przepisami.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak sentencji.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy

14.01.2018r.